

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 30 lipca 2007 r. — CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE przeciwko Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione i inni

(Sprawa C-351/07)

(2007/C 247/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE

Strona pozwana: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione i inni

Pytania prejudycjalne

Czy przepis art. 12 rozporządzenia z mocą ustawy nr 7 z dnia 13 stycznia 2007 r., zastąpiony ze zmianami przez art. 13 ustawy nr 40 z dnia 2 kwietnia 2007 r. — w zakresie w jakim stanowi o uchynieniu koncesji dotyczących wykonania określonych w nich odcinków linii kolejowej szybkiego ruchu, obejmującym również odpowiednimi skutkami porozumienia zawarte z głównymi wykonawcami, jak również w zakresie, w którym zgodnie z ust. 822 ogranicza odszkodowanie, jakiego mogą oni dochodzić — jest sprzeczny z postanowieniami art. 43, 49 i 56 WE, jak również ze wspólnotowymi zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jak wynika z pkt 5 uzasadnienia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 31 lipca 2007 r. — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA przeciwko Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) i in.

(Sprawa C-352/07)

(2007/C 247/10)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA oraz Menarini International Operations Luxembourg SA

Strona pozwana: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) i inni

Pytania prejudycjalne

1) W dalszej części, po przepisach zawartych w art. 2 i 3 (!), które dotyczą relacji między władzami państwa członkowskiego i przedsiębiorstwami farmaceutycznymi — przewidując określenie ceny produktu leczniczego lub podjęcie decyzji co do jej podniesienia na wniosek tych [ostatnich], ale pod warunkiem zatwierdzenia przez właściwe władze, czyli w wyniku dialogu między samym przedsiębiorstwem a władzami właściwymi w zakresie kontroli wydatków na produkty lecznicze — art. 4 ust. 1 reguluje sytuację, „gdy ceny na wszystkie produkty lecznicze lub na pewne ich grupy zostały zamrożone”, określając takie zamrożenie cen jako ogólny środek, którego utrzymanie uzależnione jest od kontroli, przeprowadzanej co najmniej raz do roku, w świetle kryteriów makroekonomicznych występujących w państwie członkowskim.

Przepis przyznaje właściwym władzom 90-dniowy terminy na podjęcie decyzji, stanowiąc, że po jego upływie ogłaszają one czy i jakie obniżki lub podwyżki cen zostaną wprowadzone.

Należy rozstrzygnąć kwestie,

czy przepis ten w części, która odnosi się do „[ewentualnych obniżek cen]”, należy rozumieć w ten sposób, że oprócz ogólnego środka w postaci zamrożenia cen na wszystkie produkty lecznicze lub niektóre ich grupy, można zastosować inny ogólny środek w postaci obniżenia cen na wszystkie produkty lecznicze lub niektóre ich grupy, czy też „[ewentualne obniżenie cen]” odnosi się wyłącznie do produktów leczniczych, których ceny zostały zamrożone;

2) czy art. 4 ust. 1, w części w której zobowiązuje właściwe władze państwa członkowskiego do sprawdzenia co najmniej raz do roku, w przypadku zamrożenia cen, czy warunki makroekonomiczne usprawiedliwiają utrzymanie niezmiennych zamrożonych cen, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w odpowiedzi na pytanie pierwsze zostanie uznane, że dopuszcza się obniżenie cen, możliwe jest odwołanie się do takiego środka wielokrotnie w ciągu roku oraz wielokrotnie w ciągu kilku la (od 2002 r. do 2010 r.);